

Mijn Kosovo weekboek (Week 8: Bijna halverwege)

Maan 23 Nov 09: This is the fifth meeting, so it must be SOP

Na een nacht van niet echt goed slapen met pijnlijke voeten opgestaan. Niet totaal onverwacht na de inspanning van gisteren met 4 blaren als getuigen. Het stappen leverde niet echt problemen op, zodat er geen opmerkingen van collega's waren. Ook de maandagparade viel goed mee. Gelukkig.

Na de parade: de ochtendbriefing. Daarna van de tijdelijke luwte geprofiteerd om mijn weekboek van vorige week af te werken en een poging te wagen om het op te sturen. Pech, want VPN werkte niet. Vanavond?

Een vroege tas koffie om klaar te staan voor een serie vergaderingen. De eerste betrof het begin van de transformatie naar een Battle Group (kleiner dan een Task Force maar groter dan een Bataljon). Hiervoor komen er een paar officieren naar ons hoofdkwartier. Juist ja, wat ga ik onze Griekse collega vertellen? Gelukkig ben ik genoeg op de hoogte en heb ik er al eens slecht over geslapen om op korte tijd een aantal interessante taken uit mijn mouw te schudden.

Amper een half uur na de vergadering: de wekelijkse bijeenkomst met de COS¹. Discussies over allerlei punten en details. Daarna met zijn allen een middagmaal nuttigen (ja, de ochtend was al om) en een tas koffie op het terras in de zon. Ja, ook hier is het winter! Hoewel.

Amper tijd genomen om mijn was te drogen te hangen, want ik moest terug naar een vergadering. Deze keer over Information Management. Tiens, een zeer gekend onderwerp. En ja, ook in operaties sukkelen ze met informatiebeheer. Gelukkig hebben ze een paar suggesties van mij aangenomen. Er is nog lange weg af te leggen. Ze zijn nog niet rijp voor Wiki en Bugzilla.

Deze vergadering was op tijd afgelopen om vlotjes naar de volgende te kunnen gaan. Een andere Griekse officier in versterking vroeg me wanneer ik tijd vond om te werken met al die vergaderingen. Tja, goeie vraag. Tussen twee vergaderingen door, denk ik?

Terug een vergadering over SOP² en jobbeschrijvingen. Weeral werk, wanneer moet ik dit doen?

Na het eten nog een beetje geSkyped en een testament over onze visvijver geschreven. Immers, wie zal voor de vissen zorgen als we eind januari het Belgisch huis verlaten? De Denen? 's Avonds laat nog met een beetje down Calleke gesproken. Het leven gaat met ups en downs. Zelfs als je in Kosovo zit.

¹ COS = Chief of Staff, de 'orkestleider' binnen een hoofdkwartier

² SOP = Standing Operating Procedure, procedure over een bepaald onderwerp

Dins 24 Nov 09

Vandaag minder vergaderingen. Gelukkig! Tijd dus om allerlei briefings en orders voor te bereiden. Want wie weet wanneer ik daar anders tijd voor krijg.

De komende dagen is de Marokkaanse commandant weg. Hoewel hij pas morgen cursus heeft, is hij in de ochtend vertrokken. Ondanks dat hij het beloofde, is hij niet naar onze wekelijkse vergadering gekomen. Geen idee waarom. Tevens heeft hij, ondanks een andere belofte, ons voertuig niet laten controleren. Zonder controle voor donderdag krijgen we geen diesel meer. Mijn ADC heeft hem een zeer dwingende mail gestuurd. Ook heb ik niets van voorstel van hem ontvangen. Het gaat weer bergafwaarts.

Door zijn afwezigheid verloopt alles relaxer. Misschien daarom dat ik er niet om maal. Toch moet ik er iets aan doen. In ieder geval heb ik nu 3 volle dagen om erover na te denken.

In de voormiddag het probleem van logement voor bezoekende eenheden onderzocht. Door al die verhuizen komt het aantal vrije containers onder druk te staan. Een goed overzicht van nu en in de nabije toekomst was nodig.

In de vrije minuten de briefing afgewerkt die ik volgende week tijdens de KFOR Logistieke vergadering moet geven. Daar moet ik al niet over wakker liggen, bij wijze van spreken.

's Middags van de zon geprofitteerd en buiten gegeten. Ja, we kunnen hier nog zonder vest gezellig in de warmte van de zon tafelen. Daarna een koffietje op het terras genuttigd. Het leven van een stafofficier kan soms zwaar zijn!

Tussen een tweetal vergaderingen door aan de Griek, die op verkenning bij ons is, de problematiek van de NSE uitgelegd. Vanaf januari valt alle logistiek onder nationale controle. Er is geen Logistieke eenheid meer die ik rechtstreeks een opdracht kan geven. Alle steun zal vanaf dan puur op vertrouwen en medewerking berusten. Logistiek 'pur sang' dus. Niet echt een groot probleem als je tijd hebt, maar wat in noodgevallen? Of in geval activering van een operatieplan?

In de vroege avond, en die valt hier vroeg, zijn de nieuwe Belgen aangekomen. Allemaal Franstaligen. Help, ik zal nog maar weinig Nederlands kunnen spreken.

Woe 25 Nov 09

Een nieuwe dag van instructie van de Griek. Hoewel hij niet naar ons zal komen, probeert hij toch alles te begrijpen. Ook ik vind dit geen tijdsverlies, hoewel ik er veel tijd in steek, want het laat toe alles goed te bestuderen en te herbekijken

Vandaag de kaap van 5 vergaderingen weer overschreden. Door de oefening krijgen we een veel hoger tempo te verwerken. Ik hoop dat dit betekent dat het volgende week rustiger zal zijn.

Eerder toevallig te weten gekomen dat er nu toch Fransen in de Logistieke Sectie zullen zitten. Niet 1, maar wel 3. Straks hebben we nog te weinig plaats. Nu, in het

begin zullen we zeker iedereen kunnen gebruiken, want tijdens de overgang zal er hard aan de onbekende elementen gewerkt moeten worden. We zien wel.

Contact genomen met de plaatselijk, Franse kanselarij en dit in verband met de evaluaties. Het systeem is nogal ingewikkeld en ik geef me zelf niet veel ruimte voor vergissingen. Tevens wil ik iemand van me ploeg voorstellen voor meer dan alleen een goede score.

Door een aanvraag van een Gele ID Kaart voor een op het eerste zicht Marokkaanse burger, moest ik naar de Korpscommandant van het Marokkaans Detachement bellen. Hoewel een collega van me al elektronisch aangeraden had om met de Korpscommandant te gaan spreken, had ik deze raad in de wind geslagen. Na het uitleggen van het kaartprobleem, vroeg de kolonel me hoe het met mijn Marokkaanse collega ging. Hoewel ik zeer diplomatisch de waarheid zei, rook hij blijkbaar onraad en nodigde me uit voor een gesprek. Ik heb beloofd dat ik dat zou doen. Wat moet ik hiervan verwachten?

Na de update briefing aan de generaal, een extra briefing over de mogelijke manieren van inzet van de Battle Group. Na de discussie nam de generaal een beslissing. Het voorstel was jammer genoeg niet op Logistiek vlak gecheckt. Hopelijk komen er daar geen voden van. Mannen van de operaties hebben nog niet echt geleerd om met hun Logistieke collega's te overleggen.

Laat gedaan dus. En naar gewoonte bood de ACOS Ops een pint aan. Konden we niet echt afslaan. Na het eten wou mijn Belgische, bijna-uitzwaaiende collega nog 1 pint gaan drinken. Uiteindelijk zijn we geëindigd in een partijtje biljart tegen een Franse ploeg. Jongens dat was lang geleden dat ik nog eens de ballen over een biljarttafel deed rollen. En we hebben gewonnen!

Don 26 Nov 09: Meetings?!

Tijdens de ochtendbriefing kregen we het heugelijk nieuws dat er een vergadering weggevallen was. Het vrijgekomen gat werd echter snel door de COS opgevuld met een extra meeting. Naar aanleiding van de beslissing van de generaal moesten er immers een aantal dingen uitgewerkt worden. De problemen zitten echter op het vlak van verbindingen en commandovoering en niet op dat van Logistiek. Dat verloopt veel trager. Het probleem tolken kwam weer boven en ging mijn richting uit.

Eindelijk de Amerikaanse kolonel (vrouw) kunnen bereiken. Het probleem met de Deense schietstand is nog niet opgelost. Ik werd trouwens door niemand gecontacteerd. Vandaag is het blijkbaar 'Thanksgivings Day' en dus werken de Amerikanen maar een halve dag. Weinig kans op succes.

Nog een poging gewaagd om een afspraak tussen Fransen en Grieken te organiseren. In feite is het niet echt mijn probleem, want het is tussen twee naties, maar toch. Hoe vlotter de samenwerking verloopt, hoe sneller de Grieken terug operationeel zijn. En daar is het toch om te doen.

In de vroege namiddag een briefing aan Turken over Nothing Hill gegeven. Zij zullen in december de Slovenen daar vervangen. Ik ben niet overtuigd dat dit goed zal

gaan. De Turken en de Serviërs in Kosovo hebben immers een zeer geweldadige geschiedenis. Hopelijk herhaalt deze zich niet.

De vergadering over Informatiebeheer degradeerde tot een les 'outlook voor dummies'. Weten de Fransen niet hoe dit werkt. Allez, daar zat ik dan met mijn kennis en praktijk. Als dat het niveau is, dan hou ik beter mijn mond.

Het probleem medailles, evaluaties, ... nog eens bekeken en besloten dat het te moeilijk is. Eens langs gaan bij de kanselarij.

Het Logistiek probleem is door de mensen van de operaties moeilijk te snappen. Na mijn uitleg zeggen ze het te begrijpen, maar daarna tonen ze aan dat ze dat niet echt doen. Ik zal het wel nog een aantal keren moeten herhalen.

In de namiddag, zoals beloofd, de Marokkaanse Korpscommandant opgebeld en een afspraak gemaakt. Direct. Een beetje zenuwachtig naar de afspraak gegaan, want het is niet mijn gewoonte problemen met anderen te bespreken (hé, Calle). De ontvangst was zeer hartelijk, maar je ziet direct dat de Korpscommandant hier een commandant is waar ze schrik voor hebben. Onmiddellijk een thee aangeboden gekregen en eerst een beetje over koetjes en kalfjes gesproken. Daarna het onderwerp van de dag aangesneden. Na mijn betoog was hij zeer duidelijk: niet voldoen is betrokken bij zich roepen om hem naar huis te zenden en om in Marokko ballen te krijgen. Zeer direct en ernstig dus. Een officier moet zijn chef helpen anders is hij van geen nut. Hij stelde zich trouwens ook vragen, omdat hij hem veel ergens anders zag. Ik heb hem verteld dat het voorlopig mijn probleem was en hem gevraagd geen stappen te ondernemen. Als het nodig zou zijn, zou ik langs komen. Het was een zeer goed en aangenaam gesprek.

Daarna nog verder briefings klaargemaakt, een deel van het nieuwe order geschreven (jongens kruipt daar veel tijd in), nog vergaderingen, enz.

Nog een telefoontje gemaakt met de verantwoordelijke voor de kaarten. Proberen te onderhandelen om iets soepeler te zijn, maar niet echt iets los gekregen. Zelf nog een 'template' voor het aanvragen van extra toegang gemaakt. Allez, genoeg te doen.

Vanavond niet gewoon gaan eten, want we hebben afgesproken om met de bende raclette te smullen. Er is naast de gewone Mess hier ook een restaurantje en daar hebben we afgesproken. In het half uurtje dat me nog rest een beetje aan mijn weekboek geschreven. Tot mijn GSM om kwart na zeven belt. Toch weer niet! Wanneer ik kwam? Ik was blijkbaar op een andere afspraak verwacht was. Ik moest tevens een Franse kolonel uit de bar plukken, was die was er ook niet. Blijkbaar hadden we tussen de vele vergaderingen deze uitnodiging gemist. Gelukkig was ik niet de enige. Geen raclette. Een diner met de Logistieke eenheid hier. Weer de enige niet-Fransman.

Na het trouwens gezellig etentje, naar de raclette eters gaan kijken. Wel van de raclette afgebleven. Ik moet immers op mijn gewicht gaan letten, want één van mijn collega's is in die 4 maanden meer dan 10 kg bijgekomen. Oei!

Het was vandaag dus weer niet vroeg toen ik in mijn bed kroop.

Vrij 27 Nov 09: Fête du Sacrefice

Vandaag de Griekse S4, ik vergeet steeds zijn naam, op bezoek voor de oefening. Hem een aantal dingen uitgelegd en aan het werk gezet, terwijl ik een vergadering over de nieuwe 'Battle Group' moest bijwonen. Het duurde eventjes voor ik door had waarover ze het echt hadden, maar blijkbaar is er een administratief probleem. Wanneer beveelt wie wie? En kan dit? Ze kunnen het soms toch moeilijk maken. Maar uiteindelijk won het simpel plan van al de rest. De Big Bang: alles in één keer overdragen.

Daarna naar het Offerfeest. Ik was immers door de Marokkaanse Korpscommandant uitgenodigd. Jongens, veel volk. Blijkbaar is dit feest voor Islamiëten van hetzelfde gehalte als ons Kerstfeest. In ieder geval ligt de oorsprong ervan in een Bijbels verhaal (weekvraag: welk verhaal?). Het schapevlees was echt lekker en er was veel te veel te eten.

In de namiddag verder met de Griekse S4 overlegd en aan orders geschreven. De Medische Evacuatieoefening (MEDEVAC) door hem laten bijwonen om te zien of dat in de toekomst mogelijk is. De dag ietsje vroeger beëindigd, voorlopig althans, want ik had beloofd om op tijd mijn PC aan te steken. Echter geen gezinsleden op Skype aangetroffen.

Zoals gepland, terug naar de bureau gegaan om mijn achterstand op te halen. Door de oefening en de vele vergaderingen heb ik een aantal administratieve zaken niet kunnen afhandelen. En op een aantal staat er een deadline. Het was een zware bevalling. Evaluatienota's en aanbevelingen in het Frans schrijven valt niet mee! Tegen 23u00 alles naar eigen tevredenheid kunnen afronden. Slapen!

Zat 28 Nov 09: Vlaggendag voor Albanezen

Op 28 november 1912 riep Ismail Qemal, een Albanese vertegenwoordiger in het Ottomaan parlement, voor de eerste maal de onafhankelijkheid van de Albanese Republiek uit. Sinds die dag is dit voor de Albanezen een nationale feestdag, en dus ook voor een groot deel van de Kosovaren. Er worden sportwedstrijden en vlaggenzwaaiende manifesties verwacht. Maar voor de rest is het 'all calm and quite'.

Vandaag voor de vertrekkers van morgen een ontbijt in het Belgisch Huis. Met champagne want Albert verjaart. Tijdens het ontbijt eventjes naar het hoofdkwartier gegaan voor de ochtendbriefing.

Vandaag de laatste dag oefening. Oef. Nog wel een beetje werk ter voorbereiding van de bespreking van de oefening. Maar uiteindelijk toch mooi afgerond. Het probleem tolken is bijna volledig in kaart gebracht.

Het valt me op dat we de Commandant nog niet gezien hebben. Is er vandaag ook cursus?

Champagne ontbijt

Nog een laatste vergadering over jobbeschrijvingen en SOP en dan weg. Waar is de auto? Is die nog altijd weg? Over naar Plan B: het Belgisch voertuig. Oei, de nieuwe chauffeur is er mee weg. Plan C: de chauffeur opbellen. Zijn radio staat niet aan. Hebben we hebben een plan D? De auto van de Medische Adviseur! Toch weggeraakt. Dju, een beetje te laat op de medaille uitreiking. Langs de achterkant van de VIP tent binnen geslopen. Veel stoelen nog vrij. Waar is de rest?

Het was weer een ander schouwspel. Een eigenaardige drill. Bij 'geef acht' gaan ze eerst volledig op hun rechterbeen leunen. Allemaal staan ze dan schuin. Raar! Wel zeer mooie bewegingen als ze goed uitgevoerd worden. Bvb. bij het sluiten van de rangen draaien de twee voorste rijen 180°, gaan respectievelijk één en twee stappen vooruit, en draaien dan terug 180°. Allemaal met één bevel. Jammer genoeg hebben ze iets te weinig geoefend. Ook in het Deens leger moet alles aan de vreselijke directe efficiëntie maatregel beantwoorden en wordt er dus bijna geen tijd meer voor het oefenen van drill, toch een militair gegeven, vrijgemaakt.

Na de parade werden we een beetje aan ons lot overgelaten. Blijkbaar was er niemand aangeduid om de gasten te begeleiden. We besloten dan maar iedereen te volgen naar de Mess. Goede keuze! We moesten daar blijkbaar zijn voor een speciaal Deens menu.

Na het eten werden we door de Logistiekers uitgenodigd voor een tas koffie en daarna een pint in hun bar, de 'I-Bar' (naam van de rivier die door Mitrovica loopt). In die bar hangt er een verzameling geweren die mijn vader als collectionneur zou doen watertanden. Moet je zeker eens zien!

De rest van mijn gezelschap wou niet te laat naar Novo Selo terugkeren want ze wilden met de Fransen naar een rugby match kijken. Dan ook maar meegegaan. Ondanks de goede uitleg van de spelregels en het blijkbaar goed spel van de

tegenstanders, kon het schouwspel me niet echt boeien. Dan maar met de Sloveense verbindingsofficier aan de klap geraakt. Interessant gesprek dat eindigde in een uitnodiging in 'hun' deel van Kosovo. Zeker doen voor de winter toeslaat. Ook een beetje gepraat met de Belgische chauffeurs die de Pandur pantserwagens komen brengen zijn. Het is laat geworden.

Zon 29 Nov 09: Het vertrek, van de andere ...

Vandaag vroeger dan op een normale zondag opgestaan. Vandaag vertrekken immers 3 bewoners van ons huis. De uitzwaai was een beetje emotioneel. Na maanden lief (bij wijze van spreken) en leed gedeeld te hebben, valt het toch ietsje moeilijker dan verwacht. De rest van het ontbijt van gisteren genuttigd en ze dan uitgezwaaid. Hun baas, een Franse kolonel, kwam ze in trainingspak uitgeleide doen. Parfait!

Laatste koffie en bezoek van de Franse Kolonel

Mijn container gedweild en een beetje aan mijn weekboek gewerkt. Daarna in mijn bureau het binnengekomen e-mail verkeer gecontroleerd en ik was klaar om te vertrekken. Vandaag hadden we, Albert en mezelf, ons voorgenomen de weg 'Rimbaud' te gaan bekijken. Volgens de Luxemburgers was deze weg zeer moeilijk te berijden, maar volgens de Grieken kon er een vrachtwagen over. Eén moest het bij het verkeerde eind hebben. Het eigenaardig verloop van de weg op de kaart kon wel eens de verklaring zijn. Wat er ook van aan was, een weg kan moeilijk niet en wel berijdbaar zijn. Eén oplossing: zelf gaan kijken. Dus, wij op weg met een Franse jeep.

Goed reis. Tot straks? Let op het linkeroog. Hij heeft ook tegen zijn bedstijl gestoten!

Hieronder een paar impressies van onze tocht. Bepaal zelf hoe berijdbaar de weg is. Als extraatje heb ik geprobeerd één van de vele machtige, panoramische uitzichten te fotograferen. Jammer genoeg is het niet echt gelukt.

's Avonds met de kids geSkyped en mijn weekboek afgewerkt. Weer een week voorbij.

Het klooster van Bansjka

De goed berijdbare weg

Is dit de weg of de rivier?

Dit stuk willen ze blijkbaar verbeteren.

De weg die naar boven loopt ligt in Servië.

Dit stuk richting Servië is beter.

De abdij van Solonica.

Een mooi zicht op de voorstad van Mitrovica.

Hoesy's Kosovo dagboek

De vertrekkers niet meer teruggezien. Ze zijn dus echt vertrokken!

Mijn weekboek is weer langer dan verwacht en met meer foto's.

Groetjes uit een ver Kosovo,

Hoesy

'De kunst van het leven is niet die dingen te doen waar men van houdt, maar te houden van de dingen die men doet.'
Winston Churchill

Een panoramisch zicht ergens in het noorden van Kosovo. Zo zijn er vele!